

Мединѣ; тамъ ходять на поклонение на гроба му, а въ Меккѣ у святилище-то на Кяаба ся събирать поклонники отъ всичкы-ты крайнины на мохамеданскый свѣтъ.

Прѣемници-ти на Мохамеда ся наричали *халифы*; както и пророкъ-тъ, халифы-ти имали въ рѣцѣ-ты си духовнѣ-тѣ и свѣтскѣ власть. На врѣмя-то на пьрвы-ты халифы (Абу-Бекръ, Омаръ и Османъ) Арапи-ти, насърдчени отъ новѣ-тѣ си вѣрѣ, много сполучили въ завоевания-та, конто былъ наченѣлъ Мохамедъ; за малко врѣмя тии отняли отъ Византиѣ Сириѣ и Египетъ, и покорили Персидско-то царство, което было тогава на паданіе. Между покорены-ты народы ся избаввали отъ притѣснения само оныя, конто ставали мохамеданы, а кога станяли мохамеданы, и тии сѣще така трѣбвало да распространявать новѣ-тѣ вѣрѣ съ оружіе, и съ това умножявали войскѣ-тѣ на завоевателе-ты.

Омайяди. На врѣмя-то на четвъртый халифъ, Али (браточадъ на Мохамеда), станѣли размирици въ Арабскый халифатъ. На онова врѣмя мохамедани-ти зели да ся дѣлять на двѣ вѣроисповѣдны секты; на *сюнниты*, сир. конто припознавали священѣ-тѣ книгѣ Сюнни или сборъ на всякаквы прѣдания за Мохамедовый животъ, и на *шииты* (отстѣпници), конто отхвърляли Сюнни. (На сегашне врѣмя сюннити сѣ Турци-ти, а шиити — Перси-ти). Сюннити-ти станѣли сръщо Али подъ главатарство-то на сирийскый намѣстникъ Моавія. Али убили, и Моавія станѣлъ халифъ (661 г.). Той нагласилъ столнинѣ-тѣ си въ сирийскый градъ Дамаскъ, и неговый родъ станѣлъ извѣстенъ подъ имя Омайяды. Доклѣ царували Омайяди-ти Араби-ти продлѣжявали завоевания-та си. Тии нагласили флотѣ и много пѣти доходили до самый Цариградъ. Нѣ Византийско-то царство ся избаввало „съ грѣцкый огнь“. Единъ сирийскый грѣкъ изнамѣрилъ еднѣ запалителнѣ направѣ, коя-то съ особны цѣви или заедно съ кѣлчища, привѣрзана на стрѣлѣ, хвърляли възъ неприятелскѣ-тѣ флотѣ, та ѣ запалвали. Тая направа горяла дори и въ водѣ-тѣ, и ся прѣсквала съ трясѣкъ и дымъ, та плашила много А-